

klart. Det vilde være vovet at paastaa, at der ikke var en Modsigelse mellem denne Udformning af Lovforslaget og Udtrykkene i Betænkningen. Naturligvis er der det, og det er ogsaa derfor, vi har ønsket at faa Klarhed. Nu har den højtærede Minister ikke direkte givet mig noget Svar paa, hvad jeg spurgte om; men i det Øjeblik, han oplæser netop det Punkt i Betænkningen, som er bindende med Hensyn til Folketingets Ønsker i Henseende til Bierhvervene, oplæste, at det er „i Forvisning om derved at have tilvejebragt samme Betyggelse, hvad det omhandlede Forhold angaar, som opnaas ved den Form, hvori den nævnte Paragraf i Lovforslaget fremtræder“, man har givet Lovforslaget denne Form, gaar jeg ud fra, at det ikke vil falde den højtærede Minister ind at komme til Finansudvalgene med Forslag om Bibeskæftigelser for Udeurigsministeriets Embødsmænd, der falder ind under de paagældende tre Kategorier; og under denne Forudsætning — men ogsaa kun under denne Forudsætning — kan jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

Hans Nielsen: Jeg vil overfor Venstres ærede Ordfører (Moltesen), der udtalte, at vi er enige om Bekosteligheden ved disse Forslag, sige, at han ved jo meget vel, at saa ganske enige har vi ikke været. Men mit Parti har renonceret paa adskillige Omraader. Jeg har ved anden Behandling udtrykkelig fremhævet — og det er et Spørgsmaal, der ikke er afgjort endnu, men skudt ud til Afgørelse paa anden Maade — Opholdspengene til de udsendte Tjenestemænd, som andrager et meget betydeligt Beløb — saa vidt jeg erindrer mellem 1½ og 2 Mill. Kr. — og jeg har ment, at saaledes som Forholdene har artet sig i Verden, vilde de kunne nedbringes med 20—25 pCt., hvis vi skulde træffe en Afgørelse nu. Jeg maa dernæst sige, at med Hensyn til § 4 er vi heller ikke ganske enige, idet jeg mener, at vi udmærket kan spare tre af de foreslaaede Gesandter, der straks skal ansættes. Det volder ikke vort Land nogen stor Fortræd, at vi har een Gesandt for Nederlandene og Belgien i Øjeblikket, at vi har en Gesandt i Italien, der varetager vore Interesser i Svejts, og at vi har en Gesandt i Kina, der varetager vore Interesser i Japan, og jeg ser ikke nogen Grund til, at vi skrider til disse store Udgifter lige med det samme. Og saaledes kunde jeg nævne

adskillige andre Ting, saa vi er ikke saa ganske enige om Bekostningen, som den ærede Ordfører vilde give det Udseende af.

Men det kom vi maaske over, naar man fra anden Side viste os Imødekommenhed med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det vil man imidlertid ikke gøre. Nu har vi faaet to Udtalelser af den højtærede Minister og et Par Forklaringer af den ærede Ordfører, og vi har de svævende Forklaringer i Landstingets Betænkning, om hvilke nu selv det ærede Medlem Hr. Fraenkel siger, at der er en Modsetning mellem disse Udtalelser og selve Lovforslaget. Vi kan altsaa, saaledes som Sagen foreligger, ikke faa nogen klar Affattelse ved denne Behandling. Vi skal tage Landstingets Forslag — og det er det afgørende — med de Linier, som jeg nu har omtalt flere Gange, og som jeg har spurgt den højtærede Minister og den ærede Ordfører, om de kunde opgive. Men jeg har ikke faaet noget Svar derpaa, og jeg kan kun opfatte det som et Tegn paa, at man trods alt vil holde sig en Bagdør aaben. Jeg vil ogsaa sige, at det er ganske rigtigt, at en Ministers Ord plejer at binde ogsaa andre Ministre, men der kan jo vederfares denne Regering noget menneskeligt inden den 1. April 1923 — og efter min Opfattelse er det højst sandsynligt, at der vil vederfares Regeringen noget menneskeligt inden den Tid — og man ved ikke, hvad der kommer i Stedet. Man kan jo tænke sig et Ministerium Liebe, og hvorledes vilde en saadan Regering føle sig bundet af en Erklæring, der er afgivet her? En saadan Erklæring er ikke noget, man skal bygge paa, naar man har med Lovgivningssager at bestille. Man bør sørge for, at Lovene er affattede saaledes, at de ikke kan misforstaas og ikke kan fortolkes i nogen anden Aand end den, der virkelig har været Hensigten, og det kan man gøre ved at slette de nævnte Linier. Men dem vil Regeringen og dens Parti ikke gaa med til at slette, og saa er der ikke noget at gøre derved.

Niels Petersen: Den ærede Ordfører (Moltesen) fremkom, da han første Gang havde Ordet, med den Udtalelse om Bestemmelsen angaaende Bierhvervene i den Affattelse, som Landstingets Udvalg har givet den, at anderledes kunde dette ikke udtrykkes. Jeg tillod mig at spørge den ærede Ordfører, hvorfor det ikke kunde udtrykkes paa anden Maade, hvorfor man ikke ganske simpelt kunde sige det, man